

ПЕЙО ЯВОРОВ
ЗАЩО МЪЛЧИШ

chitanka.info

Защо мълчиш — смутена, бледна?
Какво, боиш ли се от мен?
За мен скръбта е — чуй — безвредна,
че в нея аз съм закален.

За всеки удар на съдбата
усмивка само имам аз; —
въз мен да падат небесата —
ще бъда хладен и тогаз.

Без срам, без страх — кажи ми право,
що на душата ти тежи?
За миг си дай сърце кораво, —
с едничка дума ми кажи!

.....

О, тъй ли?... Нищичко! Тогава
прощавай вече... И така
между ни нищо не остава;
за сетно сбогом дай ръка!

А то — безумен — мислех ази,
разглезено дете, че ти
край мене леено щеш погази
от люлка хранени мечти;

че ти ще хвърлиш взор победен
над тях — веч твоя кръв и плът,
и редом с мен — подвижник бледен —
ще тръгнеш в трудния ми път.

Душа ми беше възжелала
с мен равно да те възвися, —
просторите на идеала
за теб отворени да са.

*И ти тогава отвисоко
погледнала би на света
и угризение жестоко
смутило би ти съвестта.*

*Защото ясно би видяла,
че леността е срамен дял,
когато — нива възбуреняла —
светът е на труда предял.*

*Трудът да служиш на доброто,
против неправдата — борба!
С войнишка гордост на челото!
Ах, то завидна е съдба!*

*Не, ти не си била родена
за труд такъв, — такъв живот;
и — с робско мляко откърмена —
как би могла ти без хомот!*

*В харема на глупец — робиня,
и жертва на порочен гнет...
Хомот да е! — Хомот — светиня
и майчин скъп, свещен завет.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.